

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6C/97/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8509200509
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Szárazová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2017:8509200509.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Miriam Szárazovou v právnej veci žalobkýň 1/ W. E., rod. M., nar. XX.X.XXXX, bytom E. nad H. XXX a 2/ Q. P., rod. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. 3, P., obe žalobkyne právne zastúpené JUDr. Michalom Dicom, advokátom so sídlom 17. novembra č. 20, Stará Ľubovňa, proti žalovaným 1/ E. M., nar. XX.X.XXXX a 2/ E. M., nar. XX.X.XXXX, obaja bytom E. nad H. č. XXX, E. nad H., obaja žalovaní právne zastúpení JUDr. Slavomírom Firmentom, advokátom so sídlom 17. novembra č. 14, Stará Ľubovňa v konaní o určenie vlastníckeho práva takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že žalobkyňa W. E., rod. M., nar. XX.X.XXXX, bytom E. nad H. a Q. P., rod. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. 3, P. sú podielovými spoluvlastníkmi parcel reg. „C“ kat. územia H. parcely č. XXX/X orná pôda o výmere 144 m² a parcely č. 101/3 o výmere 24 m² orná pôda, vedené na LV č. XXX, a to každá v podiele 1/2.

II. Žalobkyni v 1. a v 2. rade p r i z n á v a náhradu trov konania v rozsahu 100%, ktoré sú povinní zaplatiť žalovaní v 1. a 2. rade, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

III. Priznáva štátu náhradu trov v rozsahu 100%, ktoré sú povinní zaplatiť žalovaní v 1. a 2. rade, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyne sa podanou žalobou na tunajšom súde domáhali určenia, že sú podielovými spoluvlastníkmi parcel reg. „C“ Obec E. nad H., kat. územia H., parcelných čísel 101/2 o výmere 144 m² orná pôda, parcela č. 101/3 orná pôda o výmere 24 m², parcela 101/4 orná pôda o výmere 55 m², ktoré sú evidované Správou katastra J. Q. na LV č. XXX kat. územia H., Z. E. nad H., pod bodom B1 na mená žalovaných v podiele 1/1, a to každá v podiele 1/2. Zároveň žiadali nahradiť trovy konania.

2. Žalobu dôvodili tým, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/86/2005 v právnej veci žalobcu M. M. proti terajším žalobkyniam bolo jednoznačne preukázané, že tieto sú podielovými spoluvlastníkmi parcely reg. C pôvodného parcelného čísla 846/2 záhrady o výmere 529 m², kat. územia H.. Ich vlastníctvo bolo evidované na LV č. XXX pod bodom B1, B2 v podieloch 1//2. Parcelu č. 846/2 kat. územia Pilhov na základe rozsudku Okresného súdu v Starej Ľubovni sp. zn. 3C/606/1975 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 12Co 3/78 nadobudla právna predchodkyňa žalovaných (stará matka) W. G., rod. M.. Ich stará matka W. G. darovacou zmluvou zo dňa 14.7.1978 previedla túto nehnuteľnosť na svoju dcéru (matku žalobkýň) R. M., rod. G. a matka žalobkýň R. M. darovacou zmluvou zo dňa 29.5.1995 parcelu č. 846/2 previedla na žalobkyňu v 1. rade v podiele 1/2 a na ďalšiu dcéru R. U. v podiele 1/2. Následne R. U. svoj spoluvlastnícky podiel previedla darovacou

zmluvou zo dňa 8.6.2004 na žalovanú v 2. rade Q. P.. Teda žalobkyne boli vedené na LV č. XXX ako podielové spoluvlastníčky parcely 846/2 záhrady o výmere 529 m² každá jedna v podiele 1/2. V priebehu konania v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby, súd uznesením zo dňa 24.9.2013 zastavil konanie v časti určenia, že žalobkyne sú podielovými spoluvlastníkmi parcely reg. C č. 101/4.

3. Okresný súd Stará Ľubovňa rozsudkom sp. zn. 6C 97/2009, zo dňa 2.12.2013 určil, že žalobkyne W. E., rod. M., nar. XX.X.XXXX, bytom E. nad H. XXX a Q. P., rod. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. 3, P. sú podielovými spoluvlastníkmi parcel reg. "C" kat. územia H., parcely č. 101/2 orná pôda o výmere 144 m² a parcely č. 101/3 o výmere 24 m² orná pôda vedené na LV č. XXX a to každá v podiele 1/2. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní nahradiť spoločne a nerozdielne žalobkyniam trovy konania vo výške 867,42 eur, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní nahradiť spoločne a nerozdielne trovy štátu vo výške 186,86 eur na účet Okresného súdu Stará Ľubovňa a to do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

4. Proti tomuto rozhodnutiu podali odvolanie žalovaní. Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 12Co/59/2014 zo dňa 12.6.2014 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vrátil vec na ďalšie konanie a rozhodnutie. V závere svojho rozhodnutia krajský súd uložil súdu prvej inštancie vyzvať žalobkyne na preukázanie naliehavého právneho záujmu na podanej žalobe podľa § 80 písm. c/ OSP a po zistení, že takýto naliehavý právny záujem na ich strane existuje, žalobkyne budú musieť preukázať nadobudnutie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam. Následne má súd ustáliť, či žalobkyne sú skutočné podielové spoluvlastníčky parcely 101/2, 101/3, v akých hraniciach parcely č. 846/3 užívala ich právna predchodkyňa po rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 3C/606/75, komu boli odňaté na výstavbu cesty, kto ich získal späť.

5. Súd prvej inštancie vo veci opätovne konal, nariadil vo veci pojednávanie, vypočul strany sporu, navrhovaných svedkov, znalca Ing. Jozefa Bujňáka.

6. Žalobkyne v 1. a 2. rade zotrvali na svojich výpovediach a poukázali na svoje prednesy učiné pred súdom. Potvrdili, že ovocné stromy na záhrade vysadili ich starí rodičia, pričom sused pán M. M. (otec žalovaného v 1. rade) začal užívať nehnuteľnosť za ovocnými stromami neoprávnene a tento vedel, že nehnuteľnosť je nehnuteľnosťou žalobkýň. Cez spornú parcelu išiel vodovod a M. M. vodu odstavil, pričom žalobkyne si museli na vlastné náklady dať vykopať studňu. Zo strany M. M. im boli robené prieky. Je pravdou, že ovocné stromy vyrúbali a postavili nový plot. Tieto ovocné stromy vyrúbali po pojednávaní keď zistili, že sporná nehnuteľnosť je ich nehnuteľnosťou. Ďalej uviedli, že predmetné sporné nehnuteľnosti užívala za ovocnými stromami ich babka. Nehnuteľnosť užívala aj ich mama, avšak táto mala zdravotné problémy a prestala sporné nehnuteľnosti užívať. Žalobkyňa v 1. rade mala vedomosť, že právni predchodcovia žalovaných žiadali jej matku, či si môžu na sporných nehnuteľnostiach niečo zasadiť na rok a neskôr to stále predlžovali. Žalobkyne sa dôkazu predloženého zo strany žalovaných, ktorý je založený na č.l. 175 súdneho spisu nevedeli vyjadriť.

7. Právny zástupca žalobkýň na pojednávaní uviedol, že žalobkyne majú naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva, nakoľko v danom prípade existuje objektívny stav právnej neistoty, ktorá sa dá odstrániť jedine určujúcim rozsudkom. Poukázal na to, že definícia naliehavého právneho záujmu nie je v právnych predpisoch daná a vychádza z rozhodnutí NS SR ako aj Ústavného súdu SR. V tomto smere poukázal na rozhodnutie NS SR R/105/2003, rozhodnutie sp. zn. NS SR 5Cdo/60/1998, nález Ústavného súdu ČR 3US 17/1995. V zmysle záverov uvedených rozhodnutí naliehavý právny záujem je daný, ak je objektívny stav právnej neistoty medzi účastníkmi konania, ktorým je ohrozený stav žalobcu a tento stav nie je možné iným právnym spôsobom odstrániť. V danom prípade ide o parcelu, ktorá vlastnícky patrí žalobkyniam. Túto nadobudli v zmysle rozhodnutia súdu ešte ich právna predchodkyňa a následne prešlo vlastníctvo nane, avšak v dôsledku administratívnej chyby ako aj konania otca žalovaných prešlo vlastníctvo na žalovaných, preto aby žalobkyne odstránili tento stav právnej neistoty podali žalobu na určenie vlastníckeho práva.

8. Žalovaný v 1. rade zotrval na svojej výpovedi uviedol, že pokiaľ sa on pamätá za plotom právni predchodcovia žalobkýň nehnuteľností neužívali a nepamätá sa či ich užívali ich právni predchodcovia. Do súdneho spisu predložil žalovaný fotografie, ktoré preukazujú skutočnosť, že sporné nehnuteľnosti užívali právni predchodcovia žalovaných a nie žalobkýň. Žalovaná v 2. rade poukázala na svoje predchádzajúce výpovede ako i na tú skutočnosť, že v roku 1998 sa vydala na E. nad H. a od tohto

obdobia žije v tejto obci a pamätá sa, že na sporných nehnuteľnostiach za jablňami sadili so svokrou zemiaky.

9. Právny zástupca žalovaných poukázal na to, že znalecký posudok znalca Ing. Bujňáka žalovaní nerozporujú. Žalovaní sú si vedomí záverov znalca a to, že parcela 101/2 a 101/3 by teoreticky mala byť vo vlastníctve žalobkyň. Uviedol, že v rozsudku Okresného súdu v Starej Ľubovni sp. zn. 3C/606/1975 v spojení s krajským rozhodnutím bolo rozhodované o niečom, čo nebolo v tom čase identifikované v teréne. O tom, že vlastnícke právo a užívacie právo bolo určené inak svedčí zápisnica, ktorú žalovaní predložili v rámci odvolacieho konania a z ktorého vyplýva, že ovocné stromy zasadil manžel Žofie G. podľa rozhodnutia súdu. Právna predchodkyňa žalovaných pani M. v predmetnom dokumente uviedla, „že keď si to susedka vysúdila nech si to ohradí“. Žalovaní sú toho názoru, že právni predchodcovia strán sporu vedeli čo si vysúdili a sami si určili priebeh hraníc medzi svojimi susednými pozemkami. Poukázal na výpovede svedkov M. M. a I. O., ktorí potvrdili spôsob užívania susedných parciel a má za to, že je zrejmé, že pri rozhodovaní súdu v roku 1977 bolo rozhodované o inom rozsahu pozemkov, ako sa javí v súčasnej dobe, keď sú už použité nové meračské metódy.

10. Svedok - znalec Ing. D. T. na pojednávaní uviedol, že zotráva v celom rozsahu na záveroch znaleckého posudku, ktorý vypracoval v konaní. Na otázky komu a kto pre účely výstavby cesty odčlenil z pôvodnej parcely č. 482/2 diel B a prečo tento diel bol vrátený právnym predchodcom žalovaných znalec poukázal na znalecký posudok a uviedol, že zmena v terajšej evidencii mapy nehnuteľnosti bola vykreslená bez právnych listín. Cesta sa zakreslila bez toho, aby existovali vyvlastňovacie rozhodnutia, resp. kúpne zmluvy alebo iné právne listiny. Došlo k formálnemu chybnému zákresu a bez právnych účinkov. Poukázal na stranu 9 znaleckého posudku kde uviedol, že pri spracovaní geometrického plánu č. 179/2007 geodetom Miroslavom Ščurkom v roku 2007 nedošlo len k neoprávnenému navýšeniu výmeru 315 m², ale došlo aj k neoprávnenému začleneniu dielu 20 z pôvodnej parcely EN č. 845/2 od parcely EN č. 846/1. Znalec skonštatoval vo svojej výpovedi, že geodet nerešpektoval predpisy na úseku katastra nehnuteľnosti a zaradil aj tú časť parcely -diel 20 do stavu právneho nad rámec k parcele 846/1. Poukázal aj na grafické znázornenie na strane 9 znaleckého posudku, ktorá znázorňuje ako sa stalo, že došlo k začleneniu sporného dielu 20 a následne na obrázok ako mala byť správna hranica parcely 846/1, teda diel 20, správne zapísaný pôvodným vlastníkom, ktorých vlastníctvo bolo určené na základe rozhodnutia súdu. Znalec ďalej poukázal na to, že v 70-tých rokoch sa vôbec neevidovali výmery parciel na listoch vlastníctva ani druh pozemku. V časti B majetková podstata listov vlastníctva bolo uvedené len číslo parciel a položka výkazu zmien, pod ktorou bola parcela do listu vlastníctva zapísaná, výmere sa nepripisovala dôležitosť. Výmery pozemkov sa nikdy nemerali v teréne s výnimkou plôch do 100 m² s pravidelným tvarom a výmery parciel sa určovali na mape mechanickými pomôckami. Tieto boli zapísané mechanicky a mechanicky boli odpisované a v prípade ak sa nejaká zmena urobila, tak sa zapísalo v tom súpise parciel ako posledný zápis na poslednej strane, pričom z toho dôvodu sa stratila priebežnosť číslovania parciel a k nim aktuálne údaje. Tieto údaje sa neaktualizovali, neudržiavali čím dochádzalo k zmatečným informáciám. Poukázal na to, že pôvodne zákresy nemajú absolútnu presnosť, ale relatívnu presnosť vo vzťahu k pevným geodetickým bodom, z ktorých boli určené. Išlo o konkrétne meračské body a pokiaľ sa týka predmetu konania, takéto body v danom prípade tu neboli. V predmetnom konaní neboli geodetické body, ale reálne v teréne. Znalec v plnom rozsahu zotrval na záveroch svojho znaleckého posudku.

11. Svedok M. M. otec žalovaného v 1. rade uviedol, že sporné nehnuteľností zdedil po svojom otcovi. Neskôr ho suseda W. G. dala na súd. Po prvom pojednávaní, asi v roku 1976 M. G. s manželkou vysadili ovocné stromy medzi parcelami 97 a 100 a začali si privlastňovať parcelu 97, o ktorú sa súdili. Po súde, ktorý bol svedok rešpektoval vytyčenie hranice pánom G.. Svedok rešpektoval ako boli posadené ovocné stromy a neskôr aj postavený plot, a to až do roku 2005. V roku 2005 prebiehala v obci ROEP, prišli merači a následne suseda E. uviedla, že im patrí aj parcela 100. Svedok uviedol, že právni predchodcovia žalobkyň nikdy neužívali sporné nehnuteľností - parcelu 101/2 a 101/3. Svedok popísal fotografie doložené v súdnom spise, pričom uviedol, že fotografie sú vyhotovené v období rokov 1999-2000. Taktiež svedok uviedol, že sporné nehnuteľností užíval on - jeho rodina až do roku 2005, keď žalobkyne začali stavať plot a pokosili celú plochu. Svedok tvrdil, že stará matka žalobkyň sporné nehnuteľností neužívala, pričom medzi susedmi boli spory (č.I. 249 druhá strana). Svedok uviedol, že vedomosť o tom, že vlastníčkami sporných nehnuteľností sú žalobkyne sa dozvedel až v priebehu ROEP, niekedy v roku 2005.

12. Svedkyňa I. O. - bez príbuzenského vzťahu k stranám sporu na pojednávaní uviedla, že žalobkyne a ich právni predchodcovia užívali nehnuteľností po jablone a po plot, za plotom a jablňami ich užívali M.. Poukázala na to, že je na narodená v roku 1924 a približne od svojich 10 rokov si na túto skutočnosť pamätá. Svedkyňa chodievala pomáhať na sporné nehnuteľnosti M. kopať zemiaky. Svedkyňa nemala vedomosť o tom, aby boli medzi právnymi predchodcami strán sporu spory. Svedkyňa nemala vedomosť, aby právni predchodcovia žalobkýň sporné nehnuteľnosti užívali.

13. Svedok D. T. sa k predmetu konania vyjadriť nevedel.

14. Svedkyňa I. M. - matka žalovaného v 1. rade uviedla, že v mladosti chodila do školy autobusom do J. Q. a videla ako sporné nehnuteľnosti obhospodárovali rodičia jej manžela M. M.. V roku 1976 sa presťahovala do nového domu v blízkosti sporných parciel a tieto od jabloniek smerom na Starú Ľubovňu užívali spolu s manželom a považovali za svoje. Otázku do kedy užívali sporné nehnuteľnosti zodpovedať nevedela.

15. Svedkyňa G. M. - teta žalovaného v 1. rade a sestra otca žalovaného v 1. rade vypovedala, že na sporných nehnuteľnostiach pracovala až do roku 1975. Jablone vysadili predkovia žalobkýň. Od jabloniek smerom na Starú Ľubovňu nehnuteľnosti užívali M. a od jabloniek smerom na E. nad H. právni predchodcovia žalobkýň. Svedkyňa mala vedomosť o súdnom spore v rokoch 1975-1978 a uviedla, že užívanie nehnuteľností po súdnom rozhodnutí v roku 1978 sa nezmenilo. (č.l. 260 druhá strana)

Súd na základe vykonaného dokazovania a po vyhodnotení dôkazov za preukázané skutkové tvrdenia považuje:

16. Na základe rozsudku OS v Starej Ľubovni sp. zn. 3C/606/1977 zo dňa 30.5.1977 v spojení s rozsudkom KS v Košiciach sp. zn. 12Co/3/78 zo dňa 25.5.1978 je nesporné, že právna predchodkyňa žalobkýň W. G. sa stala výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti, a to parciel č. 846/2 a 846/3 EN pre kat. územia E. nad H.. Následne W. G., rod. M. dňa XX.X.XXXX darovala nehnuteľností zapísané na LV č. XX kat. územia E. nad H., a to parc. č. 846/2 o výmere 897 m² a parc. č. 846/3 o výmere 482 m² svojej dcére R. M., rod. G., a to notárskou zápisnicou spísanou na Štátnom notárstve v Starej Ľubovni (č.l. 256). R. M. spolu s manželom D. M. dňa XX.X. XXXX darovali svojim dvom dcéram rodinný dom s príslušenstvom, zastavanú parcelu na ktorej dom stojí KN parc. č. 846/3, jednu polovicu záhrady príľahlej k rodinnému domu t.j. KN parc. č. 846/2 dcére W. E., rod. M. a druhu polovicu záhrady príľahlej k rodinnému domu KN 846/2 darovali dcére R. U., rod. M. (darovacia zmluva sa nachádza na č.l. 101 pripojeného spisu OS St. Ľubovňa sp. zn. 5C/86/2005). R. U., rod. M. dňa XX.X.XXXX darovala svoj podiel na nehnuteľnostiach svojej sestre Q. P., rod. M. (predmetná darovacia zmluva sa nachádza na č.l. 89 súdneho spisu OS St. Ľubovňa sp. zn. 5C/86/2005). Na základe týchto majetkových prevodov si žalobkyne odvodzujú svoje vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam, ktoré bolo určené na základe rozsudku OS Stará Ľubovňa ich starej matke W. G..

17. Zo znaleckého posudku č. 5/2013 znalca Ing. Jozefa Bujňáka vyplýva jednoznačný záver, že sporné nehnuteľnosti parc. C KN č. 101/2 - orná pôda o výmere 174 m² a parc. C KN č. 101/3 - orná pôda o výmera 24 m² boli súčasťou parcely v evidencii nehnuteľnosti č. 846/2. Sporné nehnuteľnosti parc. reg. C KN č. 101/2 a 101/3 pred chybným zápisom geometrického plánu č. 241-10-086/c-80 úradne overeného dňa 2.12.1980 boli vo vlastníctve R. M., rod. G. ako súčasť parcely EN č. 846/2 o výmere 897 m², ktorá ju nadobudla darovacou zmluvou N 505/78 zo 14.7.1978 od W. G..

18. Z vykonaného dokazovania výsluchom svedkov M. M. - otca žalovaného v 1. rade, I. O., G. M. súd ustálil, že na sporných nehnuteľnostiach boli vysadené ovocné stromy - jablone, ktoré vysadili právni predchodcovia žalobkýň. Právni predchodcovia žalobkýň užívali nehnuteľnosti od týchto ovocných stromov - jabloní, smerom k E. nad H. a na opačnú stranu smerom na St. Ľubovňu užívali sporné nehnuteľnosti právni predchodcovia žalovaných, a to až do roku 2005.

19. Nespornou skutočnosťou je i to, že otec žalovaného v 1. rade M. M., dňa 7.6.2005 podal žalobu na Okresný súd Stará Ľubovňa, vedenú pod sp. zn. 5C 86/2005, v ktorej žiadal určiť vlastnícke právo k parcele č. 846/2 kat. územia H.. V tomto konaní bol vypracovaný znalecký posudok znalcom Ing. Andrejom Tarasovičom č. 7/2007 (č.l. 166 spisu OS SL sp. zn. 5C 86/2005), v ktorej znalec dospel k záveru zhodnému so záverom uvedenom v znaleckom posudku znalca Ing. Bujňáka, ktorý bol vyhotovený v tomto konaní (ZP č. 5/2016, č.l.102), a teda, že parcela čl. 846/2 na základe rozhodnutia súdov má patriť

do vlastníctva žalobkyň, nakoľko ich nadobudla ich právna predchodkyňa W. G.. Taktiež Ing. Tarasovič uviedol vo svojom znaleckom posudku, že v prírode nedošlo k odčleneniu výmery a nedošlo ani k odčleneniu výmery z parcely 846/1, ale k odčleneniu došlo iba evidenčne podľa geometrického plánu. Po vyhotovení znaleckého posudku Ing. Tarasoviča, otec žalovaného v 1. rade M. M. zbral žalobu v o určenie vlastníckeho práva k parcele 846/2 v celom rozsahu späť.

20. Z výsluchu znalca Ing. Jozefa Bujňáka súd má preukázanú a nespornú tú skutočnosť, že z pôvodnej parcely č. 842/2 diel B (diel 20) bol odčlenený pre výstavbu cesty len formálne, pričom došlo k chybnému zákresu a bez právnych účinkov. V roku 2007 geodet Miroslav Ščurka vypracoval geometrický plán č. 179/2007, ktorým neoprávnene navýšil výmeru nehnuteľností o 315 m² a zároveň neoprávnene začlenil diel 20 z pôvodnej parcely E N č. 846/2 od parcely E N č. 846/1. Znalec skonštatoval, že geodet nerešpektoval predpisy na úseku katastra nehnuteľností a zaradil aj túto časť parcely diel 20 do stavu právneho nad rámec k parc. 846/1, pričom tento diel mal byť správne zapísaný pôvodným vlastníkom a chybou geodeta došlo k nesprávnemu zapísaniu vlastníctva nad rámec v prospech žalovaných.

21. Súd zároveň považuje sa nespornú tú skutočnosť, že medzi právnymi predchodcami strán sporu dochádzalo k susedským sporom, o čom svedčí aj zápis spísaný na bývalom MNV v E. nad H. dňa 25.4.1978, z ktorého vyplýva, že W. G. požiadala predsedu ONV o pomoc pri riešení susedského spolunažívania, kedy susedka D. M. jej škodí na pozemku pri jarých prácach. Súd má zato, že k sporom vo vzťahu k užívaniu sporných nehnuteľností dochádzalo nepretržite i po rozhodnutí súdu v roku 1978 (tvrdenia žalobkyň ohľadom odpojenia prívodu vody č.l. 74, výpoveď svedkyne M. čl. 260 druhá strana).

Zistený skutkový stav súd podriadil pod tieto zákonné ustanovenia:

22. Podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Majetok nadobudnutý v rozpore s právnym poriadkom ochranu nepožíva. Dedenie sa zaručuje.

23. Podľa § 80 písm. c) OSP účinného do 30.6.2016, návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

24. Podľa § 137 CSP Žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného právneho predpisu.

25. Podľa § 1 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), úprava občianskoprávných vzťahov prispieva k napĺňaniu občianskych práv a slobôd, najmä ochrany osobnosti a nedotknuteľnosti vlastníctva.

26. Podľa § 3 ods. 1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

27. Podľa § 123 OZ, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s nimi.

28. Podľa § 126 ods. 1 OZ vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zdržuje.

29. Podľa § 129 ods. 1 OZ držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba.

30. Podľa § 129 ods. 2 OZ, držať možno veci, ako aj práva, ktoré pripúšťajú trvalý alebo opätovný výkon.

31. Podľa § 130 ods. 1 OZ, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

32. Podľa § 132 ods. 1 OZ, vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpou, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

33. Podľa § 134 ods. 1 OZ, oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

34. Podľa § 134 ods. 2 OZ, takto nemožno nadobudnúť vlastníctvo k veciam, ktoré nemôžu byť predmetom vlastníctva, alebo k veciam, ktoré môžu byť len vo vlastníctve štátu alebo zákonom určených právnických osôb.

35. Podľa § 134 ods. 3 OZ, do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca.

36. Podľa § 134 ods. 4 OZ, pre začiatok a trvanie doby podľa odseku 1 sa použijú primerane ustanovenia o plynutí premlčacej doby.

Súd dospel k právnomu záveru:

37. Na strane žalobkýň je preukázaný naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam, nakoľko v katastri nehnuteľností sú ako vlastníci vedení žalovaní. Právna predchodkyňa žalobkýň nadobudla vlastnícke právo k parcele E N 846/2, pričom časť z tejto parcely (parcely 101/2 a 101/3) užívajú žalovaní a sú zapísaní ako vlastníci v katastri nehnuteľností. Žalobkyne len určovacou žalobou môžu odstrániť stav právnej neistoty.

38. Je nepochybne preukázané, že na základe rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 3C 606/1975 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 25.5.1978, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.6.1978, právna predchodkyňa žalobkýň W. G. nadobudla nehnuteľnosť, a to parcelu EN č. 846/2 a EN č. 846/3. Účastníkom tohto sporu na strane žalovaných boli právnych predchodcovia žalovaných.

39. Zo znaleckého posudku č. 5/2013 vypracovaným znalcom Ing. Jozefom Bujňákom jednoznačne vyplýva, že parcela KN C 101/2 a parcela KN C 101/3 boli súčasťou parcely EN 846/2. Teda na základe tejto skutočnosti výlučnou vlastníčkou nehnuteľností bola právna predchodkyňa žalobkýň a jej vlastnícke právo je nespochybniteľné. Následnými majetkovými prevodmi (tak ako to je popísané v bode 16 tohto rozsudku) vlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam nadobudli žalobkyne.

40. Zo znaleckého posudku Ing. Bujňáka ako i z jeho výpovede ďalej vyplýva, že právny predchodca žalovaných M. M. bol zapísaný ako vlastník sporných nehnuteľností parcely 101/2 a 101/3, na základe geometrického plánu č. 179/2007 vypracovaného geodetom Miroslavom Ščurkom, ktorý neoprávnene navýšil výmeru o 315 m² a navyiac neoprávnene začlenil diel č. 20 z pôvodnej parcely EN č. 846/2 (vo vlastníctve právnej predchodkyne žalobkýň) do parcely EN č. 846/1 ((čl. 110, strana 9 ZP) vo vlastníctve pána M. M.)). Teda otec žalovaného v 1. rade sa stal „vlastníkom“ sporných nehnuteľností na základe administratívnej chyby geodeta, a to len v časti pôvodnej parcely 846/2 - parcely KN C 101/2 101/, zvyšná časť pôvodnej parcely - teraz parcela KN C 100 bola zapísaná a je aj v súčasnosti zapísaná v podielovom spoluvlastníctve žalobkýň. Z toho vyplýva, že žalovaní nesvedčí žiaden zákonný právny titul nadobudnutia sporných nehnuteľností.

41. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že síce žalobkyne a ich právni predchodcovia sporné nehnuteľnosti neužívali, ale na druhej strane je nutné poukázať, že právni predchodcovia žalobkýň boli vedení ako vlastníci v evidencii nehnuteľností ako aj v katastri nehnuteľností, a to ako vlastníci parcely 846/2 (č.l. 62,63,71 pripojeného spisu OS SL sp. zn. 5C/86/2005). Podľa názoru súdu nie je možné, aby užívací vzťah k nehnuteľnostiam bol povýšený nad vlastnícky vzťah, ktorý bol založený právoplatným rozhodnutím súdu. Vlastnícke právo je nedotknuteľné. Je nesporné, že medzi právnymi predchodcami strán sporu i následne po rozhodnutí súdu v roku 1978 dochádzalo k susedským sporom vo vzťahu k sporným nehnuteľnostiam. Užívanie sporných nehnuteľností (tzv. okupácia) zo strany žalovaných a ich právnych predchodcov a následné zapísanie vlastníctva do katastra nehnuteľností v ich prospech na základe administratívnej chyby geodeta, nemôže podľa názoru súdu požívať právnu ochranu. Ak by súd pripustil túto možnosť, žalobkyne by nemali byť podielovými spoluvlastníkmi ani parcely KN C 100.

42. Na základe týchto skutočností súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

O trovách konania súd rozhodol takto:

43. Podľa § 255 CSP ods. 1 súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

44. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

45. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

46. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

47. S poukazom na tú skutočnosť, že žalobkyne boli v konaní plne úspešné, súd im priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorej výške rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia a ktoré sú povinní nahradiť žalobkyniam žalovaní.

48. Rozhodnutie o trovách vzniknutých štátu si súd vyhradil pre samostatné uznesenie, aplikujúc čl. 4 ods. 1 a 2 a čl.17 Civilného sporového poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zákona č. 233/1995 Z.z.) a ktorého vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).